

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. april 2022
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Anders Bertelsen Forman
Sagsnr.: 2022-0030-7371
Dok.: 2378544

Besvarelse af spørgsmål nr. 711 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 711 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. marts 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 711 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af REU alm. del - svar på spm. 584 redegøre for, hvad regeringen vil gøre for at undgå, at bandekriminelle i Danmark aftaler at køre over Øresundsbroen og tage deres opgør i Malmø for derved at vinde, hvad der må antages at være en betydelig strafabat? Og vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang det er muligt at aftale med Sverige, at retsforfølgelsen i disse tilfælde skal ske i Danmark efter dansk lov? Endelig bedes ministeren oplyse, om regeringen i Danmark vil sende en kraftig opfordring til regeringen i Sverige om, hurtigst muligt at indføre en bandeparagraf i svensk lov.”

Svar:

1. Danskernes tryghed er en kerneprioritet for regeringen. Det gælder både, når truslen kommer fra kriminelle grupperinger her i landet, og når der er tale om grænseoverskridende kriminalitet i eller fra vores nabolande. Det er netop også derfor, at regeringen i efteråret 2019 besluttede at styrke beskyttelsen af grænsen mod Sverige ved at indføre midlertidig grænsekontrol og styrke politiets indsats og samarbejde med svensk politi i grænseområderne mod Sverige, bl.a. ved etableringen af Grænsecenter Øresund, der i dag er en del af National enhed for Særlig Kriminalitet.

Jeg vil ikke som justitsminister i Danmark blande mig i, hvordan Sverige indretter sin straffelovgivning. Jeg kan dog oplyse, at der i forbindelse med den løbende dialog mellem Danmark og de andre nordiske lande, herunder Sverige, har været og fortsat er fokus på bekæmpelsen af organiseret og banderelateret kriminalitet, herunder erfaringsudveksling om gennemførte tiltag på bandeområdet, og jeg forventer også at bringe emnet op på det kommende nordiske justitsministtermøde i juni 2022.

2. Justitsministeriet kan derudover henvise til Justitsministeriets besvarelse af 17. marts 2022 af spørgsmål nr. 584 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, der indeholder en redegørelse for betingelserne for dansk straffemyndighed. Justitsministeriet har derudover til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten kan generelt oplyse følgende vedrørende spørgsmålet om overførsel af retsforfølgning mellem de nordiske lande:

Overførsel af retsforfølgning mellem de nordiske lande (Danmark, Sverige, Norge, Finland og Island) reguleres af Samarbejdsaftale af 6. februar 1970 mellem de nordiske rigsadvokater om retsforfølgning i andet nordisk land end der, hvor den strafbare handling er begået, som ændret ved samarbejdsaftale af 12. oktober 1972, jf. cirkulæreskrivelse af 23. oktober 1972 om ændring i samarbejdsaftalen (af 6. februar 1970) om retsforfølgning i andet nordisk land end der, hvor den strafbare handling er begået.

Danmark har endvidere ratificeret Den Europæiske Konvention af 15. maj 1972 om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Konventionen blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager og trådte i kraft den 30. marts 1978. Sverige har ligeledes ratificeret konventionen.

Lovovertrædelser begået i en anden stat kan strafforfølges i Danmark, såfremt betingelserne i Den Europæiske Konvention er opfyldt, herunder hvis den mistænkte bor i Danmark, og hvis handlingen ligeledes er strafbar efter dansk ret. Princippet om dobbelt strafbarhed er således en betingelse for overførsel af retsforfølgning fra en anden stat til Danmark.

Af konventionens artikel 10 og 11 fremgår de tilfælde, hvor den anmodede stat kan afslå helt eller delvis at imødekomme en anmodning om overførsel af retsforfølgningen. Det er udgangspunktet, at en anmodning om overførsel af retsforfølgning skal imødekommes, og at en anmodning kun kan afslås i de artikel 10 og 11 nævnte tilfælde. Afslagsgrundene i konventionens artikel 10 og 11 omfatter bl.a. forældelse og princippet om *ne bis in idem* (forbuddet mod dobbelt strafforfølgning).

Rigsadvokaten bemærker, at det følger af både samarbejdsaftalen og konventionen, at det er det land, hvor gerningen er begået, der træffer afgørelse om, hvorvidt et andet land skal anmodes om at overtage retsforfølgningen.

Det følger derudover af konventionens artikel 8, at en kontraherende stat kan anmode en anden kontraherende stat om at overtage retsforfølgning, såfremt den pågældende stat finder, at overførsel af retsforfølgning er ønskelig af hensyn til sagens opklaring, særligt når det vigtigste bevismateriale befinder sig i den anmodede stat.

Såfremt der sker overførsel af retsforfølgning til Danmark, vil retsforfølgningen ske efter de danske regler om straffesagers behandling.

Rigsadvokaten bemærker afslutningsvis, at det i det enkelte tilfælde er retten, der efter en konkret vurdering tager stilling til, om der er dansk straffemyndighed, og om eksempelvis betingelserne for anvendelse af straffelovens § 81 a i øvrigt er opfyldt.”